DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

14. november 2002 *

I sag C-112/01,

angående en anmodning, som Vestre Landsret (Danmark) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

SPKR 4 nr. 3482 ApS

mod

Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen,

Aktieselskabet af 11/9 1996,

Arden Transport & Spedition ved Søren Lauritsen og Lene Lauritsen I/S (ATS),

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1),

* Processprog: dansk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer),

generaladvokat: J. Mischo

justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— SPKR 4 nr. 3482 ApS ved advokat N. Salling

— den danske regering ved J. Molde, som befuldmægtiget, bistået af advokat P. Biering

— den tyske regering ved W.-D. Plessing og B. Muttelsee-Schön, som befuldmægtigede

— den franske regering ved G. de Bergues og C. Chevallier, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 25. april 2002 er afgivet mundtlige indlæg af SPKR 4 nr. 3482 ApS ved N. Salling, af den danske regering ved P. Biering og advokat T. Holsøe og af Kommissionen ved H. Støvlbæk og S. Tams, som befuldmægtiget,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 30. maj 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 9. marts 2001, indgået til Domstolen den 12. marts 2001, har Vestre Landsret i medfør af artikel 234 EF forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under behandlingen af en sag, der føres mellem på den ene side et toldspeditionsfirma, SPKR 4 nr. 3482 ApS (herefter »SPKR«), og på den anden side Skatteministeriet, Told og Skattestyrelsen, bl.a. om opkrævning af en toldskyld.

Fællesskabsbestemmelserne

3 Toldkodeksens artikel 96 bestemmer:

»1. Den hovedforpligtede er brugeren af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Han skal:

a) frembyde varerne til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet i intakt stand inden for den fastsatte frist og under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering

b) overholde bestemmelserne om fællesskabsforsendelse.

2. Uden at dette berører den hovedforpligtedes forpligtelser efter stk. 1 er den transportør eller varemodtager, der accepterer varerne med kendskab til, at de er varer under fællesskabsforsendelse, ligeledes forpligtet til at frembyde dem i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist under iagttagelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til varernes identificering.«

4 Toldkodeksens artikel 221, stk. 3, har følgende ordlyd:

»Underretning af debitor kan ikke ske efter udløbet af en frist på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen. Hvis det er på grund af en handling, der vil

kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, at toldmyndighederne ikke har kunnet fastsætte det nøjagtige efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb, kan den nævnte underretning, for så vidt det er fastsat i gældende bestemmelser, imidlertid ske efter udløbet af den nævnte frist på tre år.«

5 Toldkodeksens artikel 233 bestemmer:

»Med forbehold af gældende bestemmelser om forældelse af toldskyld og om de tilfælde, hvor toldskylden ikke kan inddrives, fordi debitor ad rettens vej er erklæret insolvent, ophører en toldskyld:

a) ved betaling af afgiftsbeløbet

b) ved fritagelse for afgiftsbeløbet

c) når en vare er angivet til en toldprocedure, der indebærer forpligtelse til at betale afgiften, og

— toldangivelsen herfor er blevet erklæret ugyldig efter artikel 66

— varerne inden frigivelsen enten er blevet beslaglagt og samtidig eller senere konfiskeret, tilintetgjort efter ordre fra toldmyndighederne, tilintetgjort eller afstået efter artikel 182 eller tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt af grunde, som kan henføres til varernes egen beskaffenhed, eller som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure

d) hvis de varer, for hvilke en toldskyld er opstået i overensstemmelse med artikel 202, beslaglægges ved deres ikke forskriftsmæssige indførsel og samtidig eller senere konfiskeres.

Ved beslaglæggelse og konfiskation anses toldskylden af hensyn til straffelovgivningen for toldovertrædelser dog for ikke at være ophørt, når en medlemsstats lovgivning fastsætter, at tolden danner grundlag for fastsættelsen af straffen, eller at en opstået toldskyld danner grundlag for den strafferetlige forfølgning.«

6 Toldkodeksens artikel 248 bestemmer:

»[Toldkodeksudvalget] kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende toldforskrifterne, som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.«

7 Gennemførelsesforordningens artikel 378, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Med forbehold af [told]kodeksens artikel 215 gælder det, at er en forsendelse ikke blevet frembudt for bestemmelsesstedet, og kan det ikke fastslås, hvor en overtrædelse eller en uregelmæssighed er begået, anses overtrædelsen eller uregelmæssigheden for at være begået:

— i den medlemsstat, som afgangsstedet henhører under,

eller

— i den medlemsstat, som grænseovergangsstedet ved indpassagen til Fællesskabet henhører under, og hvortil der er indgivet en grænseovergangsattest,

medmindre der inden for den i artikel 379, stk. 2, fastsatte frist på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde enten føres bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, eller det påvises, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden faktisk er begået.«

8 Gennemførelsesforordningens artikel 379 bestemmer:

»1. Når en forsendelse ikke er blevet frembudt ved bestemmelsesstedet, og stedet for overtrædelsen eller uregelmæssigheden ikke kan fastslås, underretter afgangsstedet den hovedforpligtede herom så hurtigt som muligt og inden udløbet af den ellevte måned efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse.

2. I den i stk. 1 omhandlede underretning anføres især den frist, inden for hvilken der på en for toldmyndighederne tilfredsstillende måde skal føres bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, eller inden for hvilken det kan påvises, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden faktisk er begået. Nævnte frist fastsættes til tre måneder fra datoen for den i stk. 1 omhandlede underretning. Hvis det nævnte bevis ikke er ført inden udløbet af denne frist, inddriver den kompetente medlemsstat importafgifter og andre afgifter for de pågældende varer. I tilfælde, hvor denne medlemsstat ikke er den medlemsstat, hvor afgangsstedet er beliggende, skal sidstnævnte straks informere den førstnævnte medlemsstat.«

9 Gennemførelsesforordningens artikel 384 har følgende ordlyd:

»Efter behov meddeler toldmyndighederne i medlemsstaterne hinanden undersøgelsesresultater og fremsender dokumenter, indberetninger, rapporter og oplysninger vedrørende transporter under procedurer for fællesskabsforsendelse samt vedrørende uregelmæssigheder og overtrædelser, der er begået i forbindelse med proceduren.«

10 Toldkodeksudvalget har i medfør af toldkodeksens artikel 248 og gennemførelsesforordningens artikel 384 indført et forhåndsunderretningssystem (early warning-system) for følsomme varer. Formålet med systemet er, at der skal fremsendes oplysninger om forsendelse af varer, der betragtes som følsomme varer.

Hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 I perioden fra den 10. januar 1994 til den 9. juni 1994 modtog Told- og Skatteregion Sønderborg (Danmark) (herefter »told- og skatteregionen«) fire AM-meddelelser fra Kommissionen (meddelelser om gensidig bistand, »assistance mutuelle«), hvori det blev oplyst, at der i forbindelse med eksterne fællesskabsforsendelser af smør med oprindelse i Den Tjekkiske Republik var konstateret overtrædelser eller uregelmæssigheder, i de konkrete tilfælde ved forfalskning af T1-angivelserne for forsendelserne. Kommissionen anmodede alle medlemsstaterne om at være særligt opmærksomme på forsendelser af smør med oprindelse i tredjelande i transit gennem Fællesskabet og om at udvide forhåndsunderretningssystemet (early warning-systemet) til også at omfatte smørforsendelser.

12 I perioden fra den 28. juni 1994 til den 19. oktober 1994 henførte SPKR 32 forsendelser af smør med oprindelse i Den Tjekkiske Republik under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Bestemmelsestoldstederne blev i T1-angivelserne angivet at være »Ravenna, Italien« og »Napoli, Italien«. Der er mellem parterne i hovedsagen enighed om, at SPKR var i god tro, og at selskabet var uvidende om de overtrædelser og uregelmæssigheder, der fandt sted, og om indholdet af AM-meddelelserne.

13 Told- og skatteregionen modtog dels eksemplar 1 af T1-angivelserne på datoen for registrering af angivelserne til ekstern fællesskabsforsendelse, dels eksemplar

5 af T1-angivelserne retur ultimo 1994 og primo 1995. Myndigheden foretog ikke registrering af, præcist hvornår eksemplar 5 af T1-angivelserne blev modtaget retur. Det fremgik tilsyneladende af angivelserne, at de pågældende smørforsendelser var frembudt for bestemmelsestoldstedet. Early warning-systemet blev ikke benyttet af afgangstoldstedet.

14 Ved telex af 28. november 1994 til told- og skatteregionen anmodede Kommissionen den om at undersøge en række forsendelser af tjekkisk smør under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, herunder de 32 forsendelser, SPKR havde angivet. Ved skrivelse af 6. december 1994 blev told- og skatteregionen endnu en gang anmodet om, som hastesag, at foretage kontrol af forsendelser med tjekkisk smør på grundlag af AM-meddelelserne.

15 Ved skrivelse af 30. december 1994 underrettede told- og skatteregionen SPKR om, at eksemplar 5 af T1-angivelserne var modtaget retur for 6 af de 32 forsendelser, og at man herefter kunne betragte disse som afsluttet.

16 I skrivelse af 30. marts 1995 til Kommissionen oplyste told- og skatteregionen, at SPKR havde henført 32 smørforsendelser under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, som modsvarede de af Kommissionen mistænkte forsendelser.

17 Kommissionen formidlede herefter kontakten til de italienske toldmyndigheder med henblik på at få verificeret rigtigheden af de af SPKR indleverede eksemplar 5 af T1-angivelserne, som var i de italienske myndigheders besiddelse.

18 I skrivelse af 23. juni 1995 underrettede told- og skatteregionen kautionisten om, at 31 af de 32 forsendelser ikke var færdigbehandlet ved afgangstoldstedet. En kopi af denne underretning blev samtidig sendt til SPKR. I juli 1996 fik told- og skatteregionen identificeret den sidste af forsendelserne.

19 Ved den efterfølgende verifikation oplyste de italienske myndigheder i skrivelser af 29. og 31. december 1995 vedrørende 31 forsendelser og i skrivelse af 10. august 1996 vedrørende den sidste forsendelse, at eksemplar 5 af T1-angivelserne var forfalskede.

20 I skrivelser af 6. februar 1996 vedrørende 31 forsendelser og af 6. december 1996 vedrørende den sidste forsendelse underrettede told- og skatteregionen SPKR om overtrædelsen og om, at selskabet havde en frist på tre måneder til at føre bevis for, enten at forsendelserne var gennemført forskriftsmæssigt, eller for, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden faktisk var begået.

21 For de forsendelser, hvor de danske myndigheder vurderede, at stedet for overtrædelserne eller uregelmæssighederne ikke var bevist inden udløbet af den meddelte frist, opkrævede myndighederne den opståede toldskyld af SPKR. Told- og Skattestyrelsen traf ved skrivelser af 28. november 1997 og 1. december 1997 endelige administrative afgørelser i sagerne.

22 Den 27. november 1998 anlagde SPKR sag ved Vestre Landsret med påstand om ophævelse af afgørelserne.

23 Den forelæggende ret har rejst spørgsmål om, hvorvidt det forhold, at de danske toldmyndigheder meddelte den i gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, nævnte frist på tre måneder efter udløbet af den frist på elleve måneder, der er omhandlet i samme forordnings artikel 379, stk. 1, kan have betydning for retten til at opkræve den toldskyld, som hovedsagen angår.

24 Retten har bemærket, at det fremgår af dommen af 21. oktober 1999 i Lensing & Brockhausen-sagen (sag C-233/98, Sml. I, s. 7349), at afgangstoldstedet ikke har kompetence til at opkræve en toldskyld, såfremt fristen på tre måneder i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 2, ikke er iagttaget. Domstolen har imidlertid ikke taget stilling til retsvirkningerne af myndighedernes manglende overholdelse af fristen på elleve måneder i henhold til samme artikels stk. 1.

25 Vestre Landsret har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»1) Skal bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (toldkodeksen) og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (gennemførelsesforordningen), navnlig gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, fortolkes således, at en toldskyld, der er opstået ved en overtrædelse eller uregelmæssighed i forbindelse med en ekstern fællesskabsforsendelse, ikke kan opkræves af afgangstoldstedet hos den hovedforpligtede, såfremt denne ikke inden udløbet af den ellevte måned efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse har modtaget den underretning, der er nævnt i gennemførelsesforordningens artikel 379?

2) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at afgangstoldstedet ikke har fulgt en administrativ ordning for fremsendelse af oplysninger fastlagt i Toldkodeksudvalget (early warning-systemet), eller om det kan bebrejdes afgangstoldstedets myndigheder, at en rettidig underretning ikke har fundet sted?«

Besvarelsen af spørgsmålene

26 Med disse spørgsmål, som behandles under ét, ønsker den forelæggende ret oplyst, om gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, sammenholdt med toldkodeksen, skal fortolkes således, at en toldskyld, der er opstået ved en overtrædelse eller uregelmæssighed i forbindelse med en forsendelse efter proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, kan opkræves af afgangstoldstedet hos den hovedforpligtede, selv om afgangstoldstedet ikke inden udløbet af den ellevte måned efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse har underrettet den hovedforpligtede om, at forsendelsen ikke er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet, og at det ikke kan fastslås, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden har fundet sted. Den forelæggende ret ønsker endvidere oplyst, om det har betydning for besvarelsen, at afgangstoldstedet ikke har fulgt en administrativ ordning for fremsendelse af oplysninger, som early warning systemet, eller om overskridelsen af fristen skyldes en fejl eller uagtsomhed fra afgangstoldstedets side.

27 I gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, bestemmes det, at når en forsendelse ikke er blevet frembudt ved bestemmelsesstedet, og stedet for overtrædelsen eller uregelmæssigheden ikke kan fastslås, skal afgangsstedet underrette den hovedforpligtede herom »så hurtigt som muligt og inden udløbet af den ellevte måned efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse« (herefter »elleve-måneders-fristen«).

28 Indledningsvis bemærkes, at hverken gennemførelsesforordningens artikel 379 eller nogen anden bestemmelse i forordningen angiver konsekvenserne af, at toldmyndighederne ikke overholder elleve-måneders-fristen.

29 Dernæst bemærkes, at en gennemførelsesforordning så vidt muligt skal fortolkes i overensstemmelse med grundforordningen. Heraf følger, at virkningerne af, at elleve-måneders-fristen ikke overholdes, skal bedømmes under hensyn til toldkodeksens bestemmelser (jf. bl.a. dom af 24.6.1993, sag C-90/92, Dr. Tretter, Sml. I, s. 3569, præmis 11).

30 Ingen bestemmelse i toldkodeksen giver imidlertid grundlag for at antage, at en manglende overholdelse af elleve-måneders-fristen medfører, at toldskylden ophører for den hovedforpligtede. Dels indføres der ved toldkodeksens artikel 221, stk. 3, en frist for toldmyndighederne på tre år, regnet fra toldskyldens opståen, til at give underretning til debitor om toldskyldens størrelse, dels bestemmer toldkodeksens artikel 233, der indeholder en opregning af de forskellige grunde til, at toldskylden ophører, ikke, at manglende overholdelse af elleve-måneders-fristen hører til disse grunde.

31 Som Kommissionen med rette har anført, bygger toldkodeksens artikel 221, stk. 3, og artikel 233 på en balance mellem hensynet til på den ene side beskyttelsen af Fællesskabets egne indtægter og på den anden side beskyttelsen af speditørernes og transportørernes interesser. Det har ikke været hensigten, at gennemførelsesforordningen skal ændre på balancen mellem disse hensyn ved at indføre nye grunde til, at toldskylden ophører.

32 Heraf følger, at gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, skal fortolkes således, at toldmyndighedernes manglende overholdelse af elleve-måneders-fristen ikke fritager den hovedforpligtede for forpligtelsen til at betale en toldskyld, der er opstået på grund af manglende opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse med ekstern fællesskabsforsendelse, når der bl.a. er givet underretning om toldskyldens beløb i henhold til toldkodeksens artikel 221, stk. 3, inden for forældelsesfristen på tre år regnet fra toldskyldens opståen, og den pågældende ikke har været i stand til at føre det i gennemførelsesforordningens artikel 378, stk. 1, omhandlede bevis.

33 Under disse omstændigheder har en manglende overholdelse af elleve-måneders-fristen ingen indvirkning på selve det forhold, at toldskylden er opstået, eller på den hæftelse, den hovedforpligtede har påtaget sig, og kan heller ikke have betydning for de kompetente toldmyndigheders ret til at foretage opkrævning af toldskylden.

34 Som den danske, den tyske og den franske regering med rette har anført, er elleve-måneders-fristen en sagsbehandlingsforskrift, som kun er rettet til forvaltningsmyndighederne, og hvis formål er at sikre, at myndighederne anvender bestemmelserne om opkrævning af toldskyld hurtigt og ensartet med henblik på, at Fællesskabets egne indtægter stilles til rådighed uden ophold.

35 Den af SPKR fremførte fortolkning — hvorefter manglende overholdelse af elleve-måneders-fristen medfører, at bevisbyrdereglen i gennemførelsesforordningens artikel 378 ikke kan anvendes, og at afgangstoldstedet derfor, for at kunne opkræve toldskylden, skal bevise, at der er sket en uregelmæssighed, og hvor uregelmæssigheden er foregået — kan ikke tiltrædes. En sådan fortolkning ville i praksis føre til, at der blev føjet en ny grund til toldskyldens ophør til de grunde, der er fastsat i toldkodeksen, da en iværksættelse af proceduren i henhold

til gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, forudsætter, at toldmyndighederne ikke kan fastslå, hvor en overtrædelse eller en uregelmæssighed er begået.

36 Med den fortolkning, der anlægges i denne dom, tages der fornødent hensyn til den hovedforpligtedes interesser. Som Kommissionen med rette har anført, er den pågældende i almindelighed i stand til, inden for fristen på tre måneder i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 2, i givet fald at godtgøre, at den eksterne fællesskabsforsendelse er forskriftsmæssigt afviklet.

37 Hertil kommer, at det i et tilfælde som det, der foreligger i hovedsagen, hvor der er fremlagt forfalskede dokumenter for toldmyndighederne, i vidt omfang vil kunne bringe opkrævningen af toldskylden i fare, hvis der stilles krav om, at afgangstoldstedet skal underrette den hovedforpligtede om overtrædelsen eller uregelmæssigheden inden for elleve-måneders-fristen, således at toldmyndighederne i modsat fald mister retten til at opkræve toldskylden, da det ofte kan bero på rene tilfældigheder, om en forfalskning af dokumenter opdages inden elleve-måneders-fristens udløb. En sådan fortolkning vil dermed være til alvorlig skade for bekæmpelsen af svig og for beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser.

38 Det er heller ikke i modstrid med Lensing & Brockhausen-dommen, at der ikke er retsvirkninger knyttet til en overskridelse af elleve-måneders-fristen for anvendelsen af de nærmere regler for opkrævning af toldskylden, der er fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 378 og 379. I denne henseende findes det tilstrækkeligt at bemærke, at den i gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 2, fastsatte frist, som Lensing & Brockhausen-dommen angik, skal beskytte den hovedforpligtedes interesser ved at indrømme denne en frist på tre måneder til, i givet fald, at føre bevis for, at der ikke har været tale om en uregelmæssighed eller en overtrædelse, mens elleve-måneders-fristen, som det fremgår af denne doms præmis 34, kun er en sagsbehandlingsforskrift, som skal sikre, at bestemmelserne om opkrævning af toldskylden anvendes hurtigt og ensartet med henblik på, at Fællesskabets egne indtægter stilles til rådighed uden ophold.

39 Endelig bemærkes, at da en manglende overholdelse af elleve-måneders-fristen ikke i sig selv har indvirkning på, at toldskylden er opstået, og på de nærmere regler for opkrævning af toldskylden, kan den omstændighed, at afgangstoldstedet ikke har fulgt en administrativ ordning som early warning-systemet, eller at den forsinkede underretning skyldes en fejl eller uagtsomhed fra afgangstoldstedets side, ikke have betydning.

40 Herefter skal de præjudicielle spørgsmål besvares med, at gennemførelsesforordningens artikel 379, stk. 1, sammenholdt med toldkodeksen, skal fortolkes således, at en toldskyld, der er opstået ved en overtrædelse eller uregelmæssighed i forbindelse med en forsendelse efter proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, kan opkræves af afgangstoldstedet hos den hovedforpligtede, selv om afgangstoldstedet ikke inden udløbet af den ellevte måned efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse har underrettet den hovedforpligtede om, at forsendelsen ikke er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet, og at det ikke kan fastslås, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden har fundet sted. Dette gælder også, såfremt afgangstoldstedet ikke har fulgt en administrativ ordning for fremsendelse af oplysninger, som early warning-systemet, eller såfremt overskridelsen af fristen skyldes en fejl eller uagtsomhed fra afgangstoldstedets side.

Sagens omkostninger

41 De udgifter, der er afholdt af den danske, den tyske og den franske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Vestre Landsret ved kendelse af 9. marts 2001, for ret:

Artikel 379, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om fastsættelse af visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, sammenholdt med Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, skal fortolkes således, at en toldskyld, der er opstået ved en overtrædelse eller uregelmæssighed i forbindelse med en forsendelse efter proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, kan opkræves af afgangstoldstedet hos den hovedforpligtede, selv om afgangstoldstedet ikke inden udløbet af den ellevte måned efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse har underrettet den hovedforpligtede om, at forsendelsen ikke er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet, og at det ikke kan fastslås, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden har fundet sted. Dette gælder også, såfremt afgangstoldstedet ikke har fulgt en administrativ ordning for fremsendelse af oplysninger, som early warning-systemet, eller såfremt overskridelsen af fristen skyldes en fejl eller uagtsomhed fra afgangstoldstedets side.

Puissochet Gulmann Skouris

Macken Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. november 2002.

R. Grass

Justitssekretær

J.-P. Puissochet

Formand for Sjette Afdeling

I - 10690